

Незважаючи на певні обмеження, біологічні клапани продовжують піддаватися дослідженням з метою поліпшення їхньої тривалості служби та ефективності. Важливо розглядати цей метод як важливу альтернативу у лікуванні серцевих захворювань і продовжувати дослідження в галузі біомедицини для поліпшення клапанів серця. Подальший розвиток біологічних протезів серцевих клапанів у формі вдосконалених звичайних, транскатетерних протезів і протезів швидкого розгортання тепер дає можливість індивідуального лікування. Перш ніж виконувати будь-яку таку процедуру, команда кардіологів повинна оцінити профіль ризику пацієнта, а також переваги та недоліки кожного типу протеза, щоб визначити найкращий.

ПОЛІНУКЛЕОТИДИ В КОСМЕТОЛОГІЇ – КОРИСТЬ ЧИ ШКОДА?

Мала О. Д.

Науковий керівник: Кравченко В.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
elenamdance@gmail.com

Вступ. Сучасна косметологія надзвичайно динамічно розвивається і разом з тим вона вдосконалює свої методи та засоби для досягнення найкращих результатів в догляді за шкірою. Однією з найбільш інноваційних та перспективних областей косметології є використання полінуклеотидів, що становлять основу генетичної кодової мови живих організмів. Дані біополімери мають унікальну здатність стимулювати клітинний регенераційний процес, забезпечуючи здоровий і молодий вигляд шкіри.

Полінуклеотиди стали однією з ключових тем у сучасній косметології, яка викликає багато суперечок та обговорень. З одного боку, їхні біологічні властивості обіцяють істотну користь для шкіри, з іншого – існують певні спростування і сумніви стосовно їхньої безпеки та можливих побічних ефектів. Тож доцільно буде розглянути обидві сторони та визначити, чи дійсно полінуклеотиди в косметології приносять користь, чи можуть завдати шкоди.

Актуальність дослідження полягає у зростанні інтересу до полінуклеотидів як засобів, що використовуються у косметології.

Мета дослідження. Дослідити корисні і шкідливі властивості полінуклеотидів та обґрунтувати використання їх у косметології.

Матеріали та методи. Виконання даного дослідження проводилося шляхом аналізу широкого кола джерел з мережі Internet, інтернет-видань та бази наукової періодики PubMed. У даному дослідженні використані теоретичні методи дослідження – узагальнення та системний аналіз.

Результати дослідження. Полінуклеотиди – це біополімери, які складаються з послідовних нуклеотидів, вони є мономерами для нуклеїнових кислот (дезоксирибонуклеїнової та рибонуклеїнової). В косметології використовуються зазвичай полінуклеотиди, отримані з дріжджів або риб'ячих ікринок, що містять нуклеотиди, аденозин, гуанозин, цитидин, тимідин.

Історія створення полінуклеотидів починається з раннього двадцятого століття, коли вчені розпочали дослідження нуклеїнових кислот та їхньої структури.

В 1869 році Фрідріх Мішер виділив дезоксирибонуклеїнову кислоту з ядерних клітинних компонентів та вперше визначив її хімічну структуру. Та вже у 1953 році Джеймс Вотсон і Френсіс Крік представили модель подвійної спіралі структури ДНК. Розшифровка вторинної структури дозволила дослідникам визначити, як ДНК зберігає та передає генетичну інформацію.

Після цього, в середині двадцятого століття, розпочалася робота над синтезом нуклеотидів. Вперше нуклеотиди було синтезовано вже на початку 1950-х років, а вже у 1960-х роках вчені розробили методи синтезу коротких ланцюгів нуклеотидів зі заздалегідь визначеною послідовністю.

Після успішного синтезу полінуклеотидів, їх застосування в косметології стало можливим завдяки їх сприятливим властивостям для клітинної регенерації та збереження молодого вигляду шкіри.

Корисні властивості полінуклеотидів полягають в тому, що останні використовуються задля:

- збільшення клітинної регенерації, оскільки вони сприяють активації клітинного метаболізму та підсилюють процес регенерації шкіри, допомагаючи видалити омертвілі клітини і покращити загальний тонус шкіри;
- захист від впливу навколишнього середовища. Ці біополімери мають антиоксидантні властивості, тому захищають шкіру від шкідливого впливу сонця та інших факторів навколишнього середовища;
- зменшення запалення. Полінуклеотиди можуть знизити запалення та подразнення шкіри, сприяючи поліпшенню стану шкіри при проблемах, таких як акне.

Серед так званих «мінусів» полінуклеотидів є такі:

- алергічні реакції, що виникають в рідких випадках. Алергія може проявлятися у вигляді почервоніння, набряків.
- використання неякісних, несертифікованих препаратів, що мають у своєму складі полінуклеотиди. Слід зазначити, що дані косметичні засоби, як і багато інших, які використовуються для шкіри, мають бути винятково високоякісною продукцією, необхідно контролювати їхній термін дії та дотримуватися рекомендацій кваліфікованого лікаря або косметолога, якого пацієнт також має ретельно вибрати заздалегідь.

Висновки. З огляду на вищесказане, можна стверджувати, що полінуклеотиди в косметології можуть приносити помітну користь для шкіри завдяки своїм стимулюючим та захисним властивостям. Однак, як і з будь-якими косметичними продуктами, важливо обережно вибирати та правильно використовувати ці біополімери. Людям із чутливою шкірою або алергічними реакціями рекомендується консультиватися з фахівцем перед використанням продуктів, що містять полінуклеотиди.

РОЛЬ АМІНОКИСЛОТИ ГОМОЦИСТЕЇНУ У РОЗВИТКУ ПАТОЛОГІЧНИХ СТАНІВ

Маслова Т.Ю.

Науковий керівник: Щербак О.А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
alenashcherbak2201@gmail.com

Вступ. Гомоцистеїн – амінокислота, що входить до складу плазми крові та є біологічним маркером захворювань. Гомоцистеїн є сірковмісною амінокислотою, що утворюється в результаті синтезу незамінної амінокислоти метіоніну і замінної амінокислоти цистеїну. Метіонін організм не здатний синтезувати самостійно, а отримує тільки з їжею. Цистеїн є важливою речовиною в процесі формування шкірних тканин, детоксикації організму